

Začínaj 90. léta, všechno je v pohybu a vypadá jinak a líp, takový malý šedesátý. Ústí je poničený, zaprášený, sychravý jak mraky nad Krušnými horama.

Založíme s kamarádem kapelu, šťastně zamilovaný do The Cure, Dinosaur Jr., Pixies, Sonic Youth, Merty, Janoty, Nohavici, jména se nesourodě míchaj jako všechno v tý době. Na ulicích potkáváme fialový saka, bezdomovce začátečníky, kršnovce, jehovisty, politiky, zpívající Peruánce, americký dobrodruhy, chodící reklamy, krásný holky. Je to jak přílivová vlna, hrajeme, pijeme, sháníme kazety a pak cédéčka, doděláváme školou, jezdíme stopem, sem tam brigáda. Chceme syrovou, divokou kapelu, ve který tohle všechno bude, nemáme v sobě ani underground, ani novou vlnu, mícháme folk s nezávislým rockem. Jasno máme aspoň v tom, že o týhle přílivový vlně chceme zpívat česky. A ze všeho nejčastěji z toho lezou bolestně rozháraný milostný texty.

Od začátků na koleji přes klub Tukan, demonahrávky až po první dvě desky: Houpací koně a Záříjen. Vysoký nebe a nízký touhy.

A obráceně.

Houpací koně

Svlíkla sis šaty a řekla:
nejsem svatá
na ulici spí houpací koně
nevím už po kom
a nevím kolikátá
vezmi mě k nim
a nebo dojde pro ně

Jakou rukou?

Svlíknem si šaty
to málo, co nám zbývá
hladoví holubi
na svatým Marku
posedlej anděl
je zase mezi svýma
slyším ho šeptat
i na tu hroznou dálku

Jakou rukou?

Kupuju kouzlo
co vždycky někam zmizí
ráno se budím
v mrtvých zóně
otevřu pivo
a pustím televizi
nechám je spát
houpací koně

Nechám je spát

Začalo to v Benátkách, zakoukal jsem se tam a pak v Úštěku na brigádě si tohle v hlavě nějak poskládal. Stál jsem na valníku a myslel na to, že to stejně nemůže dopadnout. Vůbec nevím, kde se vzali ty koně, takhle tam prostě přicválali. Nebo se přihoupali, asi jak se nad tím valníkem houpaly šlahouny chmele. Česká verze trifidů.

Podle obočí

Jen podle obočí
poznám tvou barvu

Jen podle obočí
poznám tvou chuť

Jen podle obočí
jaká seš tam dole

Jen podle obočí
jé jé jé jé jé jé

Už nevím, kdo mi tenhle postřeh
s barvou obočí tenkrát řekl, přišlo
mi to jako přelomovej objev, nestoud-
nej a voyeurskej. Cítil jsem, že můžu
zpívat úplně o všem. Tohle byla ta
pravá revoluce, hebčí než samet.

Božská

Všechny už vědí
jak dlouho vydržím
žádná z nich neví
jak dlouho umím brečet

Zavaž mi oči
abych tě konečně viděl
buď tady, buď tady
anebo vypadni
a tak se užívám a ožívám

Jsi božská a hraješ komedii

Zkoušeli jsme ve vysokoškolském klubu na Klíši, drhli to hlava nehlava, čas svištěl kolem uší, udělat písničku trvalo chvíli, všechno i nic bylo před náma. Byl jsem nešťastně zamilovaný, topil se v napuštěném umyvadle, to byl můj hnací motor.